

Arrest

nr. 211 025 van 16 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. ABADJAN
Kunstlaan 44
1040 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat R. ABADJAN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Talin gelegen in de provincie Aragatsotn. U bent gehuwd met M. K. (...) (O.V. (...)). Tijdens uw legerdienst in de periode van 2001 tot 2003 begon u portrettekeningen te maken, onder meer van veteranen uit de oorlog in Nagorno-Karabach. Eén van deze veteranen was Pavel Manukyan met wie u ook later nog contact onderhield. Uw portrettekeningen werden gepubliceerd op enkele patriottische websites van zogenaamde Armeense helden. In uw woonplaats Talin kwam u in contact met een zekere Al. K. (...),

de tante van uw vriend G. K. (...), die net zoals u geïnteresseerd was in kunst en die op het ministerie van buitenlandse zaken werkte. In 2007 vernam u van haar dat enkele personen in het kader van een cultureel-economisch project naar de Verenigde Staten konden gaan. Twee van uw vroegere medestudenten, K.D. (...) en A.N. (...), wilden wel geld betalen aan Al. K. (...) opdat zij ervoor zou zorgen dat ze konden meegaan. Daarop regelde u voor hen een ontmoeting met Al. (...) om haar het geld te overhandigen. Uw vrienden brachten naar deze ontmoeting ook nog een kennis mee, namelijk een zekere A. J. (...), en enkele van zijn vrienden die u niet kende. Ze betaalden allemaal de gevraagde geldsom waarna Al. (...) beloofde om ervoor te zorgen dat ze konden deelnemen aan het project. Daarna vernamen jullie niets meer van Al. (...). Uiteindelijk bleek dat ze gezocht werd door de politie, omdat ze ook van andere mensen geld had aangenomen en verdwenen was met het geld. Zowel uw twee vrienden als A. J. (...) stelden u verantwoordelijk voor het feit dat ze opgelicht werden. Ze wilden dat u ervoor zou zorgen dat ze hun geld terugkregen. A. J. (...) had banden met criminele kringen. Een familielid van hem, T. B. (...) genaamd, was een beruchte crimineel. U werd door A. J. (...) en zijn vrienden meerdere keren bedreigd en ook enkele keren geslagen. Daarnaast werkte er een oom van K. D. (...) bij de zogenaamde zesde directie van het ministerie van binnenlandse zaken, N. M. (...) genaamd. U werd verschillende keren door hem gearresteerd en dan telkens onder druk gezet opdat u het geld aan zijn neef zou teruggeven. N. M. (...) zorgde er ook voor dat u ontslagen werd op uw werk. Omwille van al deze problemen, vertrok u in april 2011 naar Moskou waar u werk vond. Uw echtgenote en zoontje bleven in Armenië. U keerde af en toe terug naar Armenië om uw gezin te bezoeken. Tijdens deze bezoeken werd u nog verschillende keren lastiggevallen door A. J. (...) en zijn vrienden. In mei 2013 werd u opnieuw gearresteerd door N. M. (...) en deze keer werd u twee à drie dagen vastgehouden. Door tussenkomst van een vriend kon u vrijkomen. Omwille van deze problemen wijzigde u in 2014 uw familienaam M. (...) in M'. (...), omdat uw vervolgens altijd al meteen op de hoogte waren van uw terugkeer in Armenië via de luchthaven. Toen u eind mei 2016 nog een keer terugkeerde uit Moskou, stelden A. J. (...) en zijn vrienden u de eerste keer voor een ultimatum. Indien u hen binnen de twee maanden niet een bepaalde geldsom zou betalen, zouden ze u en uw gezin iets aandoen. Op 17 juli 2016 's morgens vroeg bezetten leden van een gewapende groepering, "Sasna Tsrer" genaamd, onder leiding van Pavel Manukyan, van wie u vroeger al een portret had gemaakt, en A. K. (...) een politiekantoor in Jerevan. Ze gijzelden daarbij verschillende politieagenten. Deze groepering had nauwe banden met de oppositiebeweging "Founding Parliament" van Zhirayr Sefilian die kort voordien gearresteerd werd. Ze eisten het ontslag van president Sarkisian en de vrijlating van Zhirayr Sefilian. U werd dezelfde ochtend door de politie van Talin opgeroepen om zich aan te melden op het politiebureau. U werd er gedurende enkele uren ondervraagd over uw banden met Pavel Manukyan. Daarna vertrok u naar Jerevan. De leden van "Sasna Tsrer" hadden de bevolking opgeroepen om hen te steunen en mensen kwamen massaal op straat om hun steun te betuigen. De daaropvolgende dagen vonden verschillende betogingen plaats waaraan u ook deelnam. U plaatste ook verschillende steunbetuigingen aan Pavel Manukyan op uw facebook-pagina en riep op die manier mensen ook op om te demonstreren. Op 20 juli 2016 werd u tijdens een betoging samen met andere deelnemers gearresteerd door de politie en naar een nabijgelegen politiekantoor gebracht. Zodra de politie wist wie u was, werd u echter overgebracht naar het bureau van de zesde directie waar u N. M. (...) opnieuw ontmoette. Hij zei dat hij u op basis van een bericht van Pavel Manukyan op uw facebookpagina zou beschuldigen van betrokkenheid bij de actie van "Sasna Tsrer". Door tussenkomst van een vriend van u, R. O. (...), die een hoge functie heeft bij de politie, kon u vrijkomen. Uw vriend raadde u echter aan om het land te verlaten. U vertrok op 23 juli 2016 naar een neef van u in Moskou. Uw echtgenote ging met jullie zoontje bij haar ouders in Ashnak wonen. U vernam van haar dat ze daar gevolgd werd door onbekende personen in wagens en dat hun hond ook werd doodgeschoten. Op 22 september 2016 reisden uw echtgenote en zoontje op legale wijze met het vliegtuig naar Moskou. Van daaruit reisden ze met een ander vliegtuig verder naar België. Op 10 oktober 2016 vertrok u vanuit Moskou met de wagen naar Pskov waar u onder begeleiding van een smokkelaar te voet de grens overstak met Letland of Litouwen. U zette uw reis vervolgens met de wagen verder naar België waar u op 13 oktober 2016 aankwam. U en uw echtgenote vroegen op 25 oktober 2016 asiel aan. Op 31 maart 2017 werd jullie dochtertje M. (...) hier geboren. Nadat u uw portrettekeningen had tentoongesteld in een Armeens centrum in België, vernam u dat enkele onbekende personen naar u kwamen informeren bij de directrice van het centrum. Ook uw vriend in Moskou werd opgebeld door personen die wilden weten waar u was.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben omwille van problemen die begonnen zijn toen u twee vroegere medestudenten, K. D. (...) en A. N. (...), en een kennis van hen, A. J. (...), had voorgesteld aan een zekere Al. K. (...), de tante van een vriend van u die voor het ministerie van buitenlandse zaken werkte. Deze vrouw beloofde om er tegen betaling voor te zorgen dat ze in het kader van een cultureel-economisch project naar de Verenigde Staten konden vertrekken. Nadat ze het geld ontvangen had, verdween ze echter spoorloos. Vervolgens werd u enerzijds door A. J. (...) die banden had met criminelen onder druk gezet om ervoor te zorgen dat hij zijn geld terugkreeg. Anderzijds werd u ook meerdere keren gearresteerd en bedreigd door een zekere N. M. (...), de oom van K. D. (...) die bij de zogenaamde zesde afdeling van het ministerie van binnenlandse zaken werkte. In juli 2016 werd u een laatste keer gearresteerd en vastgehouden door N. M. (...) na uw deelname aan betogingen naar aanleiding van de bezetting van een politiekantoor in Jerevan door de gewapende groepering "Sasna Tsrer" (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 4-14).

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 konden ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verliepen ze zonder incidenten. Sinds de zomer van 2013 wordt er weliswaar melding gemaakt van een toename van het aantal incidenten waarbij politieke opposanten betrokken zijn (zoals bv. in juli 2016 na de inname van een politiekantoor in Jerevan door leden van Sasna Tsrer), maar niet in die mate dat er actueel in Armenië sprake is van een situatie van systematische vervolging omwille van politieke redenen. Daarom kan louter het feit dat een asielzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Armenië, op zich niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk.

Uit uw verklaringen en uit de door u voorgelegde documenten is weliswaar gebleken dat u naar aanleiding van de inname van een politiekantoor in Jerevan op 17 juli 2016 door leden van de gewapende groepering "Sasna Tsrer" op uw facebookpagina allerhande steunbetuigingen aan Pavel Manukyan, één van de leiders van "Sasna Tsrer", geplaatst hebt en op die manier ook mensen opgeroepen hebt om hun steun te betuigen. Hieruit kan zeker afgeleid worden dat u sympathiseert met Pavel Manukyan en met de actie van "Sasna Tsrer" waaraan door het Commissariaat-generaal niet getwijfeld wordt. In het licht van bovenvermelde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, volstaan deze politieke activiteiten op zich echter niet voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. U verklaarde dat u vóór de gebeurtenissen van juli 2016 nooit eerder politiek actief was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 3). Ook omwille van uw portrettekeningen van verschillende veteranen uit de oorlog in Nagorno-Karabach stelde u nooit enige problemen gekend te hebben met de autoriteiten (gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 8). Bovendien verklaarde u zelf meerdere keren dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in juli 2016, met name uw arrestatie en detentie door de zesde afdeling van het ministerie van binnenlandse zaken, rechtstreeks te maken hadden met de problemen die u al eerder kende met een lid van de zesde afdeling, N. M. (...) genaamd, omwille van het feit dat zijn neef door een kennis van u opgelicht werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 4-5).

Er dient echter te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om uw persoonlijke vervolgingsproblemen aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst legde u erg vage en weinig overtuigende verklaringen af aangaande uw vervolger, N. M. (...). Zo verklaarde u dat hij gedurende vele jaren een hoge functie bekleedde bij de zesde directie van binnenlandse zaken. Toen u vervolgens gevraagd werd welke functie hij dan precies bekleedde, stelde u dit echter niet te weten. U dacht enkel dat hij misschien een adjunct was van een diensthoofd op één van de afdelingen en dat hij in de periode van 2006 tot 2007 hoofd van de dienst was. U verklaarde nog dat hij later enkele keren overgeplaatst werd naar andere directies van binnenlandse zaken, maar ook daar kon u niet meer concrete informatie over geven. Zelfs toen u gevraagd werd wat voor dienst de zesde directie eigenlijk is en welke taken ze heeft, kon u dit niet verder uitleggen. U kon enkel zeggen dat het de meest strenge directie is die vroeger veel angst teweeg bracht bij de mensen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 8). Gezien u volgens uw verklaringen al vanaf 2009 problemen kende met N. M. (...) die u ook meerdere keren liet arresteren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 8, 10), en die bovendien uit hetzelfde dorp als u afkomstig was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 12), kan redelijkerwijs dan verwacht

worden dat u toch meer concrete informatie over deze persoon kan geven. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsproblemen al ernstig ondermijnd.

Verder bevatten uw verklaringen aangaande uw opeenvolgende arrestaties door N. M. (...) ook nog een opmerkelijke tegenstrijdigheid waardoor verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Zo verklaarde u dat u in totaal drie keer gearresteerd werd door hem vóór juli 2016. U stelde dat het de eerste keer gebeurde in 2009, de tweede keer in 2012, en de derde keer in 2013. In verband met de tweede keer was u er zeker van dat het ergens in 2012 was, omdat u in april 2011 naar Moskou vertrok en uw volgende arrestatie pas plaatsvond nadat u de eerste keer terugkeerde naar Armenië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 10). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, had u echter in strijd met voorgaande verklaringen verklaard dat u de eerste keer gearresteerd werd in 2009 en opnieuw het volgende jaar al in 2010 (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.1). Toen u vervolgens gewezen werd op deze tegenstrijdigheid, herhaalde u nog een keer dat u zeker pas in 2012 een tweede keer gearresteerd werd. U stelde zich niet te herinneren dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken andere verklaringen afgelegd zou hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 14), wat geen afdoende uitleg biedt. Uw verklaringen in de vragenlijst zijn immers duidelijk en kunnen niet op een andere manier geïnterpreteerd worden. U beweerde bij het begin van uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal weliswaar dat u de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken minder goed begreep, maar u maakte verder geen concrete opmerkingen over enige vertalings- of communicatieproblemen die zich toen zouden hebben voorgedaan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 4). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat uw verklaringen u op de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorgelezen en dat u ze ook voor akkoord hebt ondertekend. U bevestigde in uw eerste gehoor ook dat u akkoord was met wat er toen genoteerd werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 5).

Daarnaast legde u erg vage en weinig coherente verklaringen af aangaande uw deelname aan de betogingen in juli 2016 in Jerevan na de bezetting van een politiekantoor door de gewapende groepering "Sasna Tsrer". Niettegenstaande u tijdens uw beide gehoren voor het Commissariaat-generaal wel gedetailleerde verklaringen kon afleggen over het algemene verloop van deze gebeurtenissen (o.a. de verschillende plaatsen waar mensen samenkwamen, het gewelddadig optreden door de politie, het verloop van de bezetting van het politiekantoor), kunnen uw verklaringen aangaande uw persoonlijke betrokkenheid bij deze betogingen toch onaannemelijk vaag genoemd worden. U verklaarde dat u vanaf 17 juli tot uw arrestatie op 20 juli elke dag deelnam aan de betogingen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 9). Toen u tijdens het eerste gehoor gevraagd werd naar concrete incidenten of bijzondere gebeurtenissen tijdens deze betogingen, kon u slechts in heel vage bewoordingen zeggen dat er bij alle betogingen confrontaties waren met de politie, maar u kon hier niet meer concrete informatie over geven. U stelde dat er tijdens die dagen eigenlijk niets bijzonders gebeurde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 9). Dergelijke vage verklaringen zijn op zich al weinig aannemelijk te noemen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd echter dat er tijdens die dagen al talrijke arrestaties van betogers plaatsvonden. Indien u werkelijk aanwezig was bij deze betogingen, kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat u hierover toch meer gedetailleerde informatie kan geven. In uw tweede gehoor kon u merkwaardig genoeg dan weer wel gedetailleerd beschrijven dat de politie vooral vanaf 18 en 19 juli agressiever optrad, dat er toen vele betogers gearresteerd werden, en dat er ook personen die toespraken hielden gearresteerd werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 14). Tenslotte hebt u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal in het geheel geen melding gemaakt van uw deelname aan deze betogingen (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Aangezien u volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal gedurende vier dagen aanwezig was bij die betogingen en gezien uw arrestatie toen uw concrete vluchtaanleiding vormde, betreft uw deelname aan deze betogingen toch een essentieel element in uw asielaanvraag waarvan redelijkerwijs dan verwacht kon worden dat u hiervan wel al melding gemaakt zou hebben in de vragenlijst. Gezien bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg getwijfeld worden aan uw verklaringen dat u werkelijk aanwezig was bij deze betogingen.

Tenslotte kan met betrekking tot uw beweerde vervolgingsproblemen met A. J. (...) en zijn vrienden, waarvan u verklaarde dat deze problemen volledig losstonden van uw problemen met N. M. (...) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 6), worden opgemerkt dat u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal in het geheel geen melding hebt gemaakt van het ultimatum dat ze u eind mei 2016 oplegden. U stelde dat ze er toen mee dreigden om u en uw gezin iets aan te doen als u hen binnen de twee maanden niet een bepaalde geldsom zou betalen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 12, 13). Bovendien had u in de vragenlijst merkwaardig genoeg ook niet expliciet melding gemaakt van A. J. (...) en van uw problemen met hem (zie vragenlijst

Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). U haalde weliswaar aan dat men u op de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd had om alles in het kort te vertellen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 14), wat evenwel niet overtuigend is. Gezien u toch verklaarde dat het eind mei 2016 de eerste keer was dat u door A. J. (...) op een dermate ernstige manier bedreigd werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 12, 14), en zeker gezien u hierna ook al voorbereidingen trof opdat uw echtgenote en zoontje het land konden verlaten als het nodig was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 04/12/2017, p. 3), betreft dit ultimatum dan ook een essentieel element in uw asielaanvraag. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u een dermate essentieel element in uw vervolgingsaanvraag wel zou vermelden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsproblemen met A. J. (...) en zijn vrienden ernstig ondermijnd.

Gezien bovenstaande vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde vervolgingsproblemen in Armenië, kan bijgevolg ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat onbekende personen in België nog naar u geïnformeerd zouden hebben en dat dit volgens u rechtstreeks te maken zou hebben met uw problemen in Armenië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/12/2017, p. 2).

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw militair boekje, jullie geboorteakten, de geboorteakte van jullie zoontje M. (...), jullie huwelijksakte, jullie diploma's, en de reispassen van uw echtgenote en jullie zoontje bevatten louter persoonsgegevens van u en uw gezinsleden die hier niet in twijfel getrokken worden. Met betrekking tot de convocaties kan vooreerst worden opgemerkt dat om enige bewijskracht aan een dergelijk document te ontleen het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente, en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit lezing van het document dat u werd opgeroepen in het kader van een strafzaak volgens artikel 205 van het Armeense strafwetboek. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat dit artikel betrekking heeft op belastingontduiking. Bijgevolg blijkt uit deze convocaties ook niet dat er enig inhoudelijk verband zou bestaan met de door u beweerde vervolgingsproblemen. Tenslotte betreft het voorgelegde document louter een kopie waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde ervan op zich al relatief. Betreffende de verschillende afgedrukte pagina's van uw facebookaccount werd er hoger al op gewezen dat hieruit enkel blijkt dat u sympathiseert met Pavel Manukyan en met de actie van "Sasna Tsrer". Aangaande het enige bericht van Pavel Manukyan op uw facebookpagina d.d. 10/02/2016 waarin hij u volgens uw verklaringen oproept om actief deel te nemen aan de strijd en op basis waarvan u beschuldigd zou worden van betrokkenheid bij de actie van "Sasna Tsrer" (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 20/02/2017, p. 6 en gehoorverslag d.d. 04/12/2017, p. 11, 12), kan worden opgemerkt dat de inhoud van dit bericht op verschillende manieren geïnterpreteerd kan worden en dat hieruit ook niet de precieze aard van uw banden met Pavel Manukyan afgeleid kan worden. Bovendien kan de herkomst en de authenticiteit van een dergelijk bericht op een facebookpagina ook op geen enkele wijze geverifieerd worden. Het medisch attest van uw echtgenote d.d. 10/02/2017 bevestigt enkel dat uw echtgenote aan een bepaalde medische aandoening lijdt, maar kan jullie beweerde vervolgingsproblemen niet staven. Met betrekking tot het psychologisch attest van uw echtgenote d.d. 08/03/2017, kan er op gewezen worden dat een psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Uit dit attest kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen de psychologische problemen van uw echtgenote en de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de

Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van *“het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht, en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen”*. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad duidt er vooreerst op dat in de bestreden beslissing, op basis van de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie (administratief dossier, stuk 23, map landeninformatie, deel 1), terecht het volgende wordt gemotiveerd: *“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijensstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 konden ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verliepen ze zonder incidenten. Sinds de zomer van 2013 wordt er weliswaar melding gemaakt van een toename van het aantal incidenten waarbij politieke opposanten betrokken zijn (zoals bv. in juli 2016 na de inname van een politiekantoor in Jerevan door leden van Sasna Tsrer), maar niet in die mate dat er actueel in Armenië sprake is van een situatie van systematische vervolging omwille van politieke redenen. Daarom kan louter het feit dat een asielzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Armenië, op zich niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.”* Verzoekende partij stelt dienaangaande weliswaar *“dat de situatie met de oppositie en democratie in Armenië helemaal niet zo welgesteld is als het CGVS blijkt aan te geven”*, doch dient te worden vastgesteld dat uit de informatie in de door verzoekende partij bijgebrachte rapporten (bijlagen 6-10) geenszins besloten kan worden dat er

actueel in Armenië sprake is van een situatie van systematische vervolging omwille van politieke redenen. Verzoekende partij toont zulks op geen enkele wijze aan. Een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming is dan ook noodzakelijk.

2.2.4.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij erg vage en weinig overtuigende verklaringen aflegt aangaande haar vervolger, N. M., betoogt verzoekende partij dat *“iemand die vervolgd wordt niet gaat informeren naar de exacte positie van de persoon die hem vervolgt bij de officiële instanties noch bij de mensen uit zijn directe omgeving precies omdat hij aan vervolging probeert te ontkomen en afstand neemt van zijn vervolger”*. Bovendien blijkt uit de opzoekingswerken van haar raadvrouw dat N. M. inderdaad leidinggevende functies heeft gehad bij de zesde afdeling van wat in de volksmond nog steeds het Ministerie van Binnenlandse Zaken heet en ook veranderd is van exacte dienstbetrekking (bijlage 3 van het verzoekschrift). De vertaling van deze informatie over N. M. werd overgemaakt door haar sociaal assistent (rechtsplegingsdossier, stuk 6). Uit deze informatie blijkt dan ook het reële bestaan van deze persoon alsook zijn achtergrond. Verzoekende partij bemerkt nog dat zij zelf geen toegang had tot deze informatie die gevonden werd op het internet en dat zij zich dan ook slechts kon baseren op wat algemeen werd gezegd over de functie van N. M. door burens en kennissen in Talin.

2.2.4.2. De Raad bemerkt evenwel dat gezien verzoekende partij volgens haar eigen verklaringen al vanaf 2009 problemen kende met N. M. die haar ook meerdere keren liet arresteren, en die bovendien uit hetzelfde dorp als haar afkomstig was, redelijkerwijs verwacht kan worden dat verzoekende partij toch meer concrete informatie over deze persoon kan geven. Dat zij hierin niet slaagt, doet afbreuk aan de door haar voorgehouden problemen met deze persoon. Het gegeven dat uit het opzoekingswerk van haar raadvrouw inderdaad blijkt dat hij leidinggevende functies heeft gehad bij de zesde afdeling van Binnenlandse Zaken en dat hij veranderd is van exacte dienstbetrekking, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling van verzoekende partij dat verzoekende partij, gevraagd welke functie hij er dan precies bekleedde, stelde dit niet te weten en dat hij misschien een adjunct was van een diensthoofd op één van de afdelingen en dat hij in de periode van 2006 tot 2007 hoofd van de dienst was. Zij het verder benadrukt dat in de bestreden beslissing tevens wordt opgemerkt dat verzoekende partij niet wist wat voor dienst de zesde directie eigenlijk is. Evenmin doen de bemerkingen van verzoekende partij afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij wanneer zij aangeeft dat hij later nog enkele keren overgeplaatst werd naar andere directies binnen Binnenlandse Zaken ook hierover niet meer concrete informatie kon geven. Ten slotte merkt de Raad nog op dat aan het bestaan van deze persoon en zijn achtergrond op zich niet getwijfeld wordt, maar dat verzoekende partij, gelet op haar vage en weinig overtuigende verklaringen over haar vervolger, niet aannemelijk maakt dat zij problemen kende met deze persoon.

2.2.5.1. Betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen aangaande haar opeenvolgende arrestaties door N. M., meent verzoekende partij dat er rekening mee moet worden gehouden dat het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort na haar aankomst in België gebeurde en dat zij toen net een lange reis achter de rug had. Zij stond dan ook psychologisch onder druk en was bijzonder kwetsbaar. Ze kan dan ook niet verweten worden een *“cijferfout”* gemaakt te hebben.

2.2.5.2. De Raad duidt er evenwel op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. *In casu* mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over haar opeenvolgende arrestaties door N. M.. Er kan immers aangenomen worden dat dergelijke doorslaggevende gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partij staan gegrift. De Raad stelt tevens vast dat door verzoekende partij op geen enkel moment een medisch attest werd bijgebracht waaruit blijkt dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat zou zijn geweest een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Het doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij een eerste keer gearresteerd werd in 2009 en opnieuw het volgend jaar al in 2010, terwijl zij later op het Commissariaat-generaal verklaart dat zij een eerste keer gearresteerd werd in 2009 en een tweede keer in 2012.

2.2.6.1. Waar verwerende partij motiveert dat zij erg vage en weinig coherente verklaringen aflegt aangaande haar deelname aan de betogingen in juli 2016 in Jerevan na de bezetting van een politiekantoor door gewapende groepering 'Sasna Tsrer', stelt verzoekende partij dat het aannemelijk is dat *"de verzoeker die op een bepaalde plek aanwezig was tijdens de betoging niet kan weten wat er gebeurde op een andere plek en daar niet onmiddellijk over kan getuigen"*. Wat betreft de vaststelling van verwerende partij dat zij tijdens haar tweede gehoor dan weer wel gedetailleerd kon beschrijven dat de politie vooral vanaf 18 en 19 juli agressiever optrad, dat er toen vele betogers gearresteerd werden, en dat er ook personen die toespraken hielden gearresteerd werden, stelt verzoekende partij dat dit verklaard kan worden doordat *"hij de oefening van reconstructie van feiten doet wanneer hem daarover vragen worden gesteld tijdens het eerste gehoor en wanneer hij weet dat er mogelijks meer vragen gesteld zullen worden tijdens het tweede gehoor"*.

2.2.6.2. De Raad onderstreept evenwel dat van verzoekende partij, die beweert op deze betogingen aanwezig te zijn geweest, verwacht mag worden dat zij overtuigende en doorleefde verklaringen kan afleggen. In de bestreden beslissing wordt evenwel vastgesteld dat, hoewel verzoekende partij tijdens haar beide gehoren voor het Commissariaat-generaal wel gedetailleerde verklaringen kon afleggen over het algemene verloop van deze gebeurtenissen, haar verklaringen aangaande haar persoonlijke betrokkenheid bij deze betogingen onaannemelijk vaag zijn. De vaststelling dat verzoekende partij er niet in slaagt te overtuigen van haar persoonlijke betrokkenheid bij deze betogingen wanneer zij tijdens haar eerste gehoor gevraagd wordt naar concrete incidenten of bijzondere gebeurtenissen tijdens deze betogingen, en dit gelet op haar vage verklaringen dienaangaande, ondergraaft de door haar voorgehouden aanwezigheid bij deze betogingen. Wat betreft de uitleg van verzoekende partij dat haar meer gedetailleerde verklaringen tijdens haar tweede gehoor verklaard kunnen worden doordat zij na haar eerste gehoor *"de oefening van reconstructie van feiten"* deed, bemerkt de Raad dat van iemand die zelf aanwezig was tijdens deze betogingen verwacht mag worden dat hij spontaan op een doorleefde wijze hierover kan vertellen wanneer hiernaar gevraagd wordt. Dat zij dit pas kan na een *"reconstructie van feiten"* komt allesbehalve overtuigend over. Verzoekende partij maakt dan ook geenszins haar aanwezigheid bij deze betogingen aannemelijk.

2.2.7.1. In verband met de in de bestreden beslissing vastgestelde omissies in haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, oppert verzoekende partij *"dat de juridische benadering van het feitelooze door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet noodzakelijkerwijze overeenstemt met de beleving van feiten door een asielzoeker"*. Immers, *"(d)aar waar de ambtenaar van het CGVS op zoek is naar de elementen die vanuit een juridisch perspectief doorslaggevend zijn voor kwalificatie als vluchteling, vertelt de verzoeker zijn verhaal zoals hij deze persoonlijk heeft beleefd"*. Het is logisch dat verzoekende partij daarbij geen onderscheid maakt tussen essentiële en minder essentiële feiten vanuit een juridische perspectief aangezien deze feiten voor haar een geheel vormen die aanleiding hebben gegeven tot haar vlucht.

2.2.7.2. De Raad duidt er evenwel op dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd werd naar alle feiten die geleid hebben tot haar vlucht uit haar land van herkomst (administratief dossier, stuk 24A, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Zij sprak er wel over het feit dat zij op 20 juli 2016 werd gearresteerd, doch bemerkte zij nergens dat zij toen deelnam aan de betogingen en dat zij daar werd gearresteerd. Zij stelde over de periode van de betogingen en over haar arrestatie slechts het volgende: *"In 05-2016 keerde ik terug naar Armenië. In die periode was het land in onrust en voerde Sasna Tserer een strijd met de politie. Mijn vriend Pavlik Manukyan was leider van Sasna Tserer. De leider werd gearresteerd ik uitte mijn sympathie op Facebook en werd op 20-07-2016 gearresteerd."* Er kan redelijkerwijze van verzoekende partij verwacht worden dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewag zou hebben gemaakt van haar deelname aan de betogingen, aangezien haar arrestatie toen haar concrete vluchtaanleiding vormde. Deze vaststelling ondergraaft, samen met haar vage en weinige coherente verklaringen over haar deelname aan de betogingen (zie punt 2.2.6.2.), haar bewering dat zij aanwezig was bij deze betogingen.

Ook van het ultimatum dat A. J. en zijn vrienden haar eind mei 2016 oplegden, kan verwacht worden dat verzoekende partij hiervan melding zou hebben gemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken, aangezien het eind mei 2016 de eerste keer was dat zij door A. J. op een dermate ernstige manier bedreigd werd en zij hierna ook al voorbereidingen trof opdat haar echtgenote en zoontje het land konden verlaten als het nodig was. Bovendien heeft zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook niet expliciet melding gemaakt van A. J. en haar problemen met hem. Deze omissies ondergraven de door verzoekende partij voorgehouden problemen met A. J..

2.2.8.1. Omtrent de motivering in de bestreden beslissing aangaande de door verzoekende partij bijgebrachte convocatie, stelt verzoekende partij dat zij inderdaad niet op de hoogte was van de materiële grondslag van de strafzaak. Gelet op de huidige dienstbetrekking van N. M., die een leidinggevende functie bekleedt bij de Dienst Belastingen van Armenië waarbij hij de controle uitoefent op belastingontduiking, is een convocatie op basis van dit artikel verklaarbaar. Verder duidt verzoekende partij erop dat zij in de convocatie werd opgeroepen als getuige, doch, zo blijkt uit de e-mail van een Armeense advocaat die door haar raadvrouw werd gecontacteerd (bijlage 5 van het verzoekschrift), dat het in de praktijk vaak voorkomt dat een partij wordt opgeroepen als getuige om vervolgens in verdenking te worden gesteld. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij nog een kopie van de convocatie (bijlage 4). Tevens werd een vertaling van deze convocatie overgemaakt door haar sociaal assistent (rechtsplegingsdossier, stuk 6).

2.2.8.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het louter opnieuw bijbrengen van de reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde kopie van de convocatie (zie administratief dossier, stuk 22, map documenten, document 10) en een vertaling ervan (rechtsplegingsdossier, stuk 6) geen weerlegging uitmaakt van de desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij dit document duidelijk in overweging werd genomen.

Wat betreft de bemerkingen van verzoekende partij in verband met de inhoud van deze convocatie, duidt de Raad erop dat de bijgebrachte convocatie hoe dan ook niet van aard is de door haar voorgehouden problemen met N. M. aan te tonen, aangezien het slechts een kopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat fotokopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk nageemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Bovendien kan aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielaanvraag worden bijgebracht enkel bewijswaarde worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. De bemerkingen van verzoekende partij doen hieraan geen enkele afbreuk.

2.2.9.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing over het bericht van Pavel Manukyan op haar Facebookpagina d.d. 10/02/2016, merkt verzoekende partij vooreerst dat niet ingezien kan worden hoe een Facebookpagina achteraf gefabriceerd zou kunnen worden. Verder blijkt uit dit bericht duidelijk dat verzoekende partij Pavel Manukyan kende en er contact mee onderhield. De Armeense autoriteiten beschouwden dit dan ook als voldoende bewijs van haar banden met 'Sasna Tsrer' en haar betrokkenheid bij de gijzeling van het politiebureau. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij nog een kopie van haar Facebookpagina (bijlage 2).

2.2.9.2. De Raad herhaalt vooreerst dat het louter opnieuw bijbrengen van de reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde afdruk van haar Facebookpagina (zie administratief dossier, stuk 22, map documenten, document 13) geen weerlegging uitmaakt van de desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij dit document duidelijk in overweging werd genomen.

Verder treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat het bericht op haar Facebookpagina geenszins volstaat om de door haar voorgehouden problemen met N. M. aan te tonen. Verwerende partij stelt dienaangaande terecht dat de herkomst en de authenticiteit van een dergelijk bericht op een Facebookpagina op geen enkele wijze geverifieerd kan worden. Ook wordt er terecht op gewezen dat de inhoud van dit bericht waarin Pavel Manukyan haar volgens haar verklaringen oproept om actief deel te nemen aan de strijd en op basis waarvan verzoekende partij beschuldigd zou worden van betrokkenheid bij de actie van 'Sasna Tsrer' op verschillende manieren kan geïnterpreteerd worden en dat hieruit ook niet de precieze aard van haar banden met Pavel Manukyan afgeleid kan worden.

2.2.10. Waar verzoekende partij nog wijst op de samenwerkingsplicht in hoofde van verwerende partij, stellende dat verwerende partij nagelaten heeft basisonderzoek te voeren naar de identiteit van N. M. en naar andere elementen die het feitenrelaas zouden ondersteunen, herhaalt de Raad evenwel dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Er is bij de commissaris-generaal dan ook slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid

behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal onderzoek moest voeren naar de identiteit van N. M., die bovendien op zich niet betwist wordt, en naar 'andere elementen' die het feitenrelaas van verzoekende partij ondersteunen.

2.2.11. Verder bemerkt de Raad nog dat nergens in de motivering van verwerende partij gerept wordt over het ontbreken van bewijsstukken. Het betoog van verzoekende partij dienaangaande in haar verzoekschrift mist dan ook feitelijke grondslag.

2.2.12. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6, § 4 (voorheen artikel 48/6, tweede lid) van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken zonder enige bevestiging kan aannemen, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, § 4, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat "*de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan*". Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.13. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.14. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 22 en 23), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 20 februari 2017 en d.d. 4 december 2017 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een inventaris – getiteld als aanvullende nota – met twee stukken neerlegt, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota, doch enkel van een inventaris, een loutere opsomming van de stukken die worden neergelegd zonder enige duiding wat de finaliteit is van het bijbrengen van deze documenten. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt minstens het tweede stuk, "*2. Krantenartikel en vertaling*", derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd. Daar waar onder de opsomming "*1. Origineel en vertaling van attest vanwege de Politie – Algemene Directie van Crimineel onderzoek dd.24/5/2018*" nog wordt gesteld: "*dat bevestigt dat Al. K. (...) gezocht wordt in het kader van een strafdossier*" kan door de Raad niet worden ingezien hoe het bestaan van een effectieve strafrechtelijke vervolging van Al.

K. ook maar enige afbreuk kan doen aan voormelde vaststellingen. Verzoekende partij laat na dit ook maar op enige wijze te preciseren.

2.2.17. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT